

3. Jeigu paaiškėtų, kad papildomas mokestis kaitinamajam tabakui nėra kitas netiesioginis mokestis, kuriuo specifiniais tikslais yra apmokestinamos akcizais apmokestinamos prekės, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2008/118 1 straipsnio 2 dalį: ar Direktyvos 2011/64/ES 14 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktas ir 2 dalies pirmos pastraipos c punktas turi būti aiškinami taip, kad juos pažeidžia valstybės narės nacionalinės teisės aktas, reglamentuojantis tabako mokesčio taikymą kaitinamajam tabakui, kuriame numatyta, kad kaitinamojo tabako mokestis apskaičiuojamas vadovaujantis *ad valorem* mokesčio tarifu bei specifiniu mokesčio tarifu, kuris nustatomas pagal tabako ritinelių svorį ir vienetų kiekį?

(¹) 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinanti Direktyvą 92/12/EEB (OL L 9, 2009, p. 12).

(²) 2019 m. vasario 18 d. Tarybos direktyva (ES) 2019/475, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2006/112/EB ir 2008/118/EB dėl Italijai priklausiančios Campione d'Italia savivaldybės ir Italijai priklausiančios Lugano ežero dalies įtraukimo į Sąjungos muitų teritoriją ir į Direktyvos 2008/118/EB teritorinę taikymo sritį (OL L 83, 2019, p. 42)

(³) 2011 m. birželio 21 d. Tarybos direktyva 2011/64/ES dėl akcizų, taikomų apdorotam tabakui, struktūros ir tarifų (OL L 176, 2011, p. 24).

2022 m. gegužės 30 d. Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato / Comune di Ginosa

(Byla C-348/22)

(2022/C 318/41)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Atsakovė: Comune di Ginosa

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyva 2006/123 (¹) galioja ir yra privaloma valstybėms narėms, ar, atvirkščiai, negalioja tiek, kiek – kadangi tai yra derinimo direktyva – ji buvo priimta tik balsų dauguma, o ne vienbalsiai, pažeidžiant [Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo] 115 straipsnį?
2. Ar Direktyva 2006/123, vadinama Bolkesteino direktyva, objektyviai ir abstrakčiai nustatomi pakankami minimalūs teisės akto išsamumo reikalavimai, todėl nacionalinės teisės aktų leidėjas neturi tokios diskrecijos, kad ją būtų galima laikyti taikytina savaime ir tiesiogiai?
3. Jei būtų nuspręsta, kad Direktyva 2006/123 nėra savaiminio veikimo direktyva, ar su teisinio tikrumo principais suderinama tai, kad pagal nacionalinę teisę tiesiog atmetama galimybė taikyti nacionalinės teisės aktą arba jis paprasčiausiai netaikomas ir tuo atveju, kai nacionalinis teismas negali pasiremti ją atitinkančiu išaiškinimu, ar, atvirkščiai, tokiu atveju nacionalinė teisė neturi arba negali būti taikoma, nepažeidžiant galimybės skirti [Europos Sąjungos] teisėje numatytas konkrečias sankcijas už tai, kad nacionalinė valstybė neįvykdė įsipareigojimų, kylančių iš jos prisijungimo prie Sutarties (49 straipsnis), arba atsirandančių dėl to, kad ji neįgyvendino direktyvos (pažeidimo nagrinėjimo procedūra)?
4. Ar tai, kad Direktyvos 2006/123 12 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys taikytinos tiesiogiai, reiškia, jog pripažįstamas šios direktyvos savaiminis veikimas arba tiesioginis taikymas, ar, šioje byloje turint omenyje, kad tai yra derinimo direktyva (kaip nurodyta Sprendime *Promoimpresa*, „reikia pripažinti, kad tos pačios direktyvos 9–13 straipsniuose išsamiai suderinamas į jų taikymo sritį patenkančių paslaugų reglamentavimas <...>“), tai turi būti suprantama kaip nurodymas valstybei narei priimti ne bendro pobūdžio, o privalomo turinio derinimo priemones?

5. Ar direktyvos pripažinimas taikytina arba netaikytina savaime ir, pirmuoju atveju, nacionalinės teisės akto netaikymas gali arba turi būti laikomas priskirtu išimtinai nacionalinio teismo kompetencijai (kurio kompetencijai šiuo tikslu priskiriamos specialios aiškinimo priemonės, kaip antai kreipimasis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą arba kreipimasis dėl konstitucinio teisėtumo), ar ir pavienio savivaldybės pareigūno arba vadovo kompetencijai?
6. Tuo atveju, jei Direktyva 2006/123 būtų pripažinta savaiminio veikimo direktyva, kadangi pagal [Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo] 49 straipsnį draudžiama automatiškai pratęsti jūrinių viešųjų valdų koncesijų (leidimų) turistinio rekreacinio turizmo tikslais galiojimą tik „jei šios koncesijos kelia aiškų tarptautinį susidomėjimą“, ar šio reikalavimo atitiktis yra būtina sąlyga ir taikant Bolkesteino direktyvos 12 straipsnio 1 ir 2 dalis?
7. Ar su Direktyva 2006/123 ir [Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo] 49 straipsniu siekiamais tikslais suderinamas nacionalinio teismo sprendimas, kuriame bendrai ir abstrakčiai konstatuojama, kad yra aiškaus tarptautinio susidomėjimo reikalavimas, taikomas visai šalies teritorijai, ar, atvirkščiai, turint omenyje pavienių savivaldybių turimą kompetenciją, jis turi būti suprantamas kaip susijęs su kiekvienos savivaldybės pakrančių teritorija, taigi ir priskirtas savivaldybės kompetencijai?
8. Ar su Direktyva 2006/123 ir [Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo] 49 straipsniu siekiamais tikslais suderinamas nacionalinio teismo sprendimas dėl visai šalies teritorijai taikytinos bendros ir abstrakčios sąlygos, susijusios su turimų išteklių ir koncesijų trūkumu, ar atvirkščiai, turint omenyje kiekvienos Italijos savivaldybės turimą kompetenciją, toks vertinimas laikytinas taikytinu kiekvienos savivaldybės pakrantės teritorijai, taigi ir priskirtas savivaldybės kompetencijai?
9. Jeigu Direktyva 2006/123 abstrakčiai laikoma savaiminio veikimo direktyva, ar galima manyti, kad ji tiesiogiai taikytina ir tokiame teisiniame kontekste, koks susiklostė Italijoje, kur galioja *Codice della Navigazione* (Laivybos kodeksas) 49 straipsnis (kuriame numatyta, kad koncesijos galiojimo pasibaigimo atveju „visi nekilnojami daiktai atitenka valstybei be jokios kompensacijos ar atlyginimo“), ir ar tokia aptariamos direktyvos savaiminio veikimo arba tiesioginio taikymo pasekmė (ypač kalbant apie mūrinius statinius, pastatytus turint tinkamus leidimus, arba viešųjų valdų koncesijas, kurios funkciškai susijusios su turizmo ir rekreacijos veikla, pavyzdžiui, viešbučių ar kaimo turizmo koncesijas) yra suderinama su pagrindinių teisių, kaip antai teisės į nuosavybę, kurioms pagal Europos Sąjungos teisę ir Pagrindinių teisių chartiją taikoma specialia apsauga, apsauga?

(¹) 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006, p. 36).

2022 m. birželio 3 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija / Nyderlandų Karalystė

(Byla C-360/22)

(2022/C 318/42)

Proceso kalba: nyderlandų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama W. Roels

Atsakovė: Nyderlandų Karalystė

Ieškovės reikalavimai

Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- nustatyti, kad priėmusi ir palikusi galioti *Pensioenwet* (Pensijų įstatymas) 85 straipsnio 1 dalies b punktą ir 87 straipsnio 2 dalies f punktą, siejamus su *Wet op de loonbelasting* (Pajamų mokesčio įstatymas) 19b straipsnio 2 dalimi, Nyderlandų Karalystė pažeidė savo įsipareigojimus pagal SESV 45, 56 ir 63 straipsnius bei EEE susitarimo 28, 36 ir 40 straipsnius;